אגרות הראי"ה - כרך ב' - אגרת תרפט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ב' סיון תרע"ד - יפו
נמען: הרב יעקב משה חרל"פ

ברכה לשבועות: התורה שבכתב ושבעל פה הן 'תורה אחת'. 'השלום מכוון אל האמת... דיוק של אמת יש בו'. הלכה למשה מסיני גנוזה בכתרים. 'את ה' אלוקיך תירא - לרבות ת"ח', שכבודם כבוד התורה.

עיקרי הדברים

- תורה שבכתב ושבעל פה - אחת.
- השלום - דיוק האמת.
- כבוד ת"ח.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ב' סיון תרע"ד[4]

מחמד לבבי ונועם זיוי, הרב המאוה"ג[5] לממשלת הקודש, באור תורה ונר מצוה ודעת ד' ועזו, מוהרי"מ[6] חרל"פ[7] שליט"א[8] האבד"ק[9] שע"ח [הרב יעקב משה חרל"פ, רב שכונת "שערי חסד" בירושלים] בעיקו"ת[10] ירושת"ו[11], וכל אשר לו לברכה, ושמחת הרגל הקדוש, יום מתן תורתנו אור עולמי עולם וחיי עולם עדי עד לאוי"ט[12].

מניעות על מניעות גורמות לעצור בעד שטף ידידות קודש חבת כת"ר[13] ידי"נ[14] שליט"א במכתבים, למרות מה שהתענגתי זה כמה ממנעמי מכתבי-קדשו. והאחרון עם איזה הערה תלמודית, קשה לי למצוא כעת. יהיו נא דברי הקצרים לשמחת לבבו הטהור ביום החג הקדוש, האדיר בקדושה ברוממות קדשי הקדשים, באור עליון וחסד ד' הגדול לכל עולמיו

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5 המאוה"ג - המאור הגדול
6 מוהרי"מ - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, מ (למשל: יעקב + משה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
7 חרל"פ - הרב יעקב משה חרל"פ (תלמידו של הרב קוק)
8 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9 האבד"ק - האב בית דין קהילת
10 בעיקו"ת - בעיר קודשנו ותפארתנו
11 ירושת"ו - ירושלים תבנה ותכונן
12 לאוי"ט - לאורך ימים טובים
13 כת"ר - כבוד תורתו
14 ידי"נ - ידיד נפשי

וכל אשר בהם, ההולך ומאיר בלב יראיו וחושבי שמו, בזיו נהורא מעליא, ואור תורה-שבכתב רבת-התפארת ולבת אש קודש המעטרת של תורה-שבע"פ[15] החיה בנשמתה של האומה כולה, בכל קדשה וגדלה, בכל דורותיה והמון-רבה של הגיונותיה, שכולם קודש-קדשים הם, כולם נעם-ד' מלאים הם, יחדו מתמזגים במזיגה נעימה מלאה חן ויקר כל חמדה, ברז-המחשבה, שישראל עלה בו מראשן מקדמי עולם. תורתו של רע"ק[16] מקושרת בקשרי הכתרים של האותיות, [מנחות כט] ופליג את"ק[17] דספרא דאמר תורה שבע"פ ותושב"כ[18] הן שתי תורות, כ"א[19] הכל תורה אחת. השלו'[20] מכוון אל האמת, לא ויתור של אמת כ"א דיוק של אמת יש בו, והצדק היונק מהשלו'[21] בשפעו הגלוי-מטל השמים אשר לאמת העליונה הוא שותה, והלכה-למשה-מסיני לא בפני-עצמה נתנה כ"א בכתרים היא גנוזה, ב"אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה", [תהלים צז, יא] שמחת הבכורים, היתר-החדש שבמקדש, החמץ הנתן לד' לכהן בתנופת-קודש.

"אשרי נוצרי עדותיו [תהלים קיט, ב] בכל לב ידרשותו"", ו"את ד"א תירא, - לרבות ת"ח", [פסחים כב] שחקר כבודם כבוד הוא התורה עצמה, שמבהקת כעצם השמים לטוהר, והשמים מספרים כבוד-אל, כספיר ויהלום.

בברכה שלמה וחבה נעימה, בחדוה עליונה וגילת-קודש בגבורה ועז,

ידי"ע

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

15 שבע"פ - שבעל פה
16 רע"ק - רבי עקיבא
17 את"ק - אתנא קמא
18 ותושב"כ - ותורה שבכתב
19 כ"א - כי אם
20 השלו' - השלום
21 מהשלו' - מהשלום